

דעת גדולים

פסקים ועבודות מגדולי ישראל ביסודות הבית היהודי • בהכוונת הרבנים הגאונים שליט"א • פרשת שופטים תשפ"ד • גליון 7

השבוע בגליון

- מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א: הטומאה מבבלת....1
- מרן הגר"נ קרליץ זצוק"ל: שירבו כמותם בישראל....1
- המו"צ שעשה גורל הגר"א: התוצאה מדויקת!.....2
- הילולת הגאון ר' יהודה פתיה זצ"ל: פסק הלכה.....2
- תורת הרמז: הקב"ה מדבר ע"י אותיות הפרשה.....2
- הניסים בפיגוע בת"א: וכיצד להודות לקב"ה?.....3
- מרן הגרש"ז אויערבך זצוק"ל: דיון המשך.....3
- האדמו"ר מלעלוב זי"ע: מוטב לגזור הפאות והזקן....3
- לנשות החיל: מה הורה הגר"י גנס שליט"א לפרסם?..4
- לבנות החיל: לְבַד עִם הַנְּהַג הָעֲרָבִי.....4

ערכונים

המהפכה ממשיכה

בין הזמנים הסתיים ונופשים מדווחים בקו 'ליבי ער' על שינוי מגמה בולט בחלק משכונות העיר ירושלים. רואים יותר ויותר מטפחות ופחות פאות נוכריות. קו ליבי ער: 074-796-228

.....

מכתב האדמו"רים מתפרסם בעולם

הדים רבים למכתב שזכינו בס"ד להביאו פה בשבוע שעבר. במכתב שנחתם על ידי גדולי האדמו"רים שליט"א נכתב שמצב הפאות כבר בשנת תשנ"ו היה לא לפי גדרי הצניעות ומאז רק הולך ומחמיר, לכן גדולי ישראל מחזקים ומעודדים את נשות ישראל לכסות את ראשן במטפחת צנועה המכסה את כל הראש ויזכו לשמירה עליונה וזכותן רבה עד מאוד! ניתן לקבל את המכתב במערכת.

.....

פופולרי: 'מוקד השידוכים הארצי למעוניינים במטפחת'

תודות למתנדבים שיושבים לתמלל את כל ההודעות הנשארות במערכת, בס"ד כבר נוצרה רשימה ארוכה של מעוניינים במטפחת. מוזמנים גם אתם להצטרף. פשוט מתקשרים למוקד בטלפון 074-796-4285, משאירים פרטים של הבן או הבת שלכם ושדכנים מנוסים יחזרו אליכם לקבל פרטים מלאים.

.....

העצומה השבועית מבית 'ליבי ער'

כזכור קו ליבי ער יוצא במיזם שבועי של עידוד מערכות עיתונים להפסיק לפרסם את סלוגי הפאות שרובן מצהירות שמטרתם למכור פאה שתראה כמה שיותר טבעית דבר שנאסר במפורש על ידי גדולי ישראל אף אלו שהתירו בעבר פאות.

השבוע העצומה מופנית למגזין 'כח הפרסום' בבני ברק, פשוט לפנות אליהם ולבקש יפה: "נא לא לפרסם חנויות פאות, זה נוגד את פסקי הרבנים מכל העדות שאסרו פאות במראה טבעי וכולנו יודעים מה מוכרות הפאניות בזמננו". לפניכם פרטי התקשרות:

- כתובת: זבוטינסקי 9 (בניין הכשרת הישוב) בני ברק
- טלפון: 03-5707910, 050-4106260
- מייל: w035707910@gmail.com

למען דעת

מכתבים ועבודות מגדולי ישראל • מכתבים למערכת • סיפורים

פִּי-גְדוֹל מְרַדְכֵי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ

של ימינו נראות כשיער (כמעט מאה אחוז מהפאות הנלבשות היום), וגם אם נאמר שנחשב כיסוי לשיער האמיתי, הרי יש פה חילול שם שמים גדול, שהגויים אומרים שהיהודים "עובדים" על אלוקיהם ח"ו ומכסים שיער בשיער.

א. במברגר, מודיעין עלית.

כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א: מי מחפש קללות?

"בעוונותינו הרבים, באה הטומאה ומבבלת, כשכבר בת ישראל כשרה אינה מגלה את שערותיה עושים פאה נכרית שיראה כמו שיער. אין שום פוסק לא בעבר ולא בהווה שיפסוק שמוטר ללכת עם פאה נכרית שדומה לשיער.

הטומאה מבבלת, סינטטי לא מספיק לאשה, צריך טבעי, צריך את השיער עצמו של גויה, של טמאה. כמה קללות יש על השיער הזה, כמה שדים נאחזו בשיער הטמא הזה. זה שיער של בת ישראל???

כואב לי בעומק ליבי שאנשים לא מודעים לכך, וזה ברור שנכשלים רק מחוסר ידיעה. עד היכן הדברים מגיעים, מתמודדים עם פרנסה ושופכים כספים להכניס הביתה שדים.

אני חייב להודיע את התרגשותי הגדולה: רחב לבבי שנשים רבות וכשרות יראות ד' שקבלו על עצמן להסיר את הפאה לגמרי ולכסות את הראש רק במטפחת. זה ברור שזכותן עצומה עד לאין ערוך והן בכלל של מקדשות שם שמים"

הובא בקונטרס 'יש כיוסי'

מרן הגר"נ קרליץ זצוק"ל: אפשר להיכשל באיסורים חמורים

במכתב "באתי בזה לחזק ידי הנשים שהתחזקו לכסות ראשן בבגד ממש ולא

המומים ומזועזעים מהבשורה המרה על פטירתו הפתאומית של הבה"ח מרדכי אבוהב זצ"ל בנו של מזכה הרבים רבי אלעזר אהרן אבוהב שליט"א אשר מעורר שוב ושוב בעלוננו המשובח 'פטוטין דאורייתא' על המגפה הנוראה של פאות ימינו שהגיעה לבתים הכי טובים והכי חשובים אף שנאסרה על ידי גדולי ישראל מכל העדות.

מערכת דעת גדולים שולחת את תנחומיה למשפחה החשובה ומאחלת שלא נדע עוד שוד ושובר בגבולנו ונזכה לראותו בקרוב עם ביאת משיח צדקינו.

עקשנות בכפר הדרוזי

"רציתי להביא מעשה שהובא בספר 'זהב לבושה' (עמ' שפב): "התפרסם סיפור בעיתונות החרדית על משפחה אחת שהתארגנה לנסוע לקברות צדיקים בא"י. הם הגיעו לכפר ערבי (דרוזי) שבתוכו שוכן קברו של יתרו במטרה להתפלל ולהעתיר להשי"ת על צרות הכלל והפרט.

השומר של הקבר שהוא גוי ערל התעקש שמפאת קדושת המקום הנשים יכסו את ראשן, ואף את הפאה הנכרית, מכיון ש"כאן נכנסים רק עם כיסוי ראש" כדבריו.

הם ניסו להסביר לו שהפאה הנכרית כיסוי מוחלט לשערות המחוברות לבשרה, אך הערבי התעקש ואמר "הרי זה נראה כמו השערות ממש ואין זה מכבוד המקום" ואין מה לעשות כל המשפחה נכנסה לקברו של יתרו, אך הנשים נותרו בחוץ.

זהו הסיפור היבש שהתפרסם לאחרונה שניכר מתוכו כמה חילול ה' יש בפאה הנכרית שאין על טענה זו מענה לשון"ע"כ.

מבהיל! הדרוזים מבינים דברים שאנחנו היהודים לא מבינים... הפאות

בידך למנוע חילול שם שמים נורא!

התקשר עכשיו ותרומם להצלחת המערכה 055-679-3070

דעת שידוכים

"אני בחור מאחת הישיבות הליטאיות החשובות ביותר, ראיתי את העלונים שלכם ונהייתי מהם מאוד, אכן ניכרים דברי אמת, אבל מה שלא הבנתי, גם אם ישנן כאלה שתסכמנה למטפחת, איך אתם מצפים מבחור ללכת בשידוכים נגד כל החברים והמשפחה?"

תשובה: קודם כל תודות על דבריך שנהנית מהעלון, כל מילה טובה או הערה או הארה מחזקת את צוות הכותבים והמגייהים של 'דעת גדולים', ויש לכולם חלק בכך שהעלון צובר תאוצה ומגיע לקהלים חדשים עוד ועוד.

לשאלתך,

ראשית צריך להגדיר את הדברים במילים הנכונות, אם דעת הפוסקים היא שהפאות של ימינו אסורות בכל צורה ואופן שיהיה, אם כן זה לא ש"אנו" מצפים לזה אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו מצפה לזה!

אכן, ידוע שיש ישיבות שאם בחור מתארס ומספר שהמיועדת תלך בס"ד עם מטפחת זה נסיון מאוד מאוד קשה מבחינה חברתית... אנו מכירים את זה מקרוב ומבינים את זה בהחלט... אבל ניתן לומר שלאחרונה המצב יותר טוב וישנה מודעות לדברי גדולי ישראל המתפרסמים שוב ושוב שיש עדיפות למטפחת והפיאות של ימינו אסורות בהחלט.

וגם אם יש קושי, כבר ידוע מאמר חז"ל (עדויות ה' ו) "מוטב יהיה אדם שוטה כל ימיו ולא יהיה רשע שעה אחת לפני המקום" ולפום צערא אגרא. ועם הזמן גם הקושי הזה נעלם ובמקומו מגיעה גאווה יחידה שזכינו לקדש שם שמים ולעשות את רצונו יתברך גם אם זה נגד הזרם.

דעת גאולה

מרן הגרש"ז אויערבך זצוק"ל

"כשיבוא המשיח, הדבר הראשון שיעשה, זה לבטל את הפיאה הנכרית"

הובא בפטופטין דאורייתא ויצא תשע"ו, מפי חתנו

דעת רמזים

מרתק: הקב"ה מדבר אלינו דרך אותיות התורה

חיפשנו את המילה 'פאה' בפרשת שבוע (שופטים) ומצאנו בפסוק אחד ארבע תוצאות בארבע שיטות רמז שונות ובפסוק נוסף גם כן ארבע פעמים בארבע שיטות רמז שונות. והמעניין הוא שיש דבר משותף בין הפסוקים, הקב"ה פשוט מדבר אלינו דרך אותיות התורה הקדושה.

הפסוק הראשון הוא (דברים יז ט) "וּבַאֲתָתָּהּ... וְאֵל הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּיָמֵי הַהֵם וְדָרְשֶׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט" וכעת נראה את התוצאות בשיטות רמז השונות:

- א. מסנת: במילים הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה
- ב. צפיפות אותיות: מופיע כמה פעמים בפסוק
- ג. אות ראשונה שניה ושלישית: במילים הַלְוִיִּם וְאֵל הַשֹּׁפֵט
- ד. צפיפות מילים: במילים הַשֹּׁפֵט וְכַאֲת הַכֹּהֲנִים הַמִּשְׁפָּט אֵל.

הפסוק השני הוא (שם יט יז) "וְעַמְדוּ... לְפָנַי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפֵטִים אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּיָמֵי הַהֵם"

וכעת נראה את התוצאות בשיטות רמז השונות:

- א. אות רביעית הפוך: במילים הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפֵטִים אֲשֶׁר
- ב. צפיפות אותיות: מופיע כמה פעמים בפסוק
- ג. צפיפות מילים: מופיע כמה פעמים בפסוק
- ד. מסנת: במילים וְהַשֹּׁפֵטִים אֲשֶׁר יִהְיֶה

והנה המשותף בין הפסוקים הוא ברור: שצריכים ללכת אל השופט (הרב) אשר יהיה בימים ההם ולדרוש ולחקור מהי ההלכה.

דהיינו שלא לסמוך על מה שמקובל בשכונה שלי או בקהילה שלי אלא יש ללכת ולחקור בסוגיות הגמרא ובדברי הפוסקים אחר ההלכה...

בכיסוי העשוי משערות, אחרי שנתעוררו שאפשר להכשל בזה בכמה איסורים חמורים, וראויים לברכה. והלואי שירבו כמותם בישראל!"

מכתב מתאריך ט"ז אדר ב' תשס"ה.
הובא בספר חוט שני הלכות יחוד עמ' ק"ב

בזמן הזה הנסיון גם לאיש וגם לאשה

לבוד העלון הנפלא דעת גדולים. כבעל לאשה שעשתה את הצעד הקשה הזה של מעבר מפאה למטפחת, אני בהחלט מבין את הנסיון של נשות ישראל ללכת עם מטפחת ולא עם פאה, ולא רק לאשה זה נסיון אלא גם לבעל... ומידי פעם היצר הרע שולח את שליחיו שאומרים "אולי תחזרו לפאה, זה משדרג..." וכו'.

ובשביל שלא ניפול בנסיון אנו מזכירים לעצמינו כל הזמן: 'אוי לנו מיום הדין ואוי לנו מים התוכחה' נדמיין לרגע את יום הדין הגדול והנורא, ישאלו אותנו, הרי הפוסקים אוסרים את פאות זמנינו בלי ספק, אז איך העזתם לצאת לרחוב עם דבר כזה? מה נענה ומה נאמר?!

"כל המשפחה עם פאה" זו לא תשובה כי כל אחד ואחת מאיתנו מחויבים לבדוק בעצמם מה התורה אומרת ולא לסמוך על הסביבה...

מ. וינברגר

מורה הוראה שעשה גורל הגר"א וקיבל תוצאה מדויקת עם שמו

"בספר אורך ימים שער הערבות הביא מעשה בחכם אחד שהיה מורה לשומעי לקחו על היתר יציאה לרה"ר בפאה נכרית על סמך שכך נהגו במשפחות אבותיו ורבותיו,

אך רצה אותו חכם להיות בטוח שאכן כך (בפאה) רצונו יתברך שמו והטיל גורל הגר"א הידוע,

עלה לו הפסוק (פרשת כי תשא פרק לב פסוק כה) "וירא משה את העם כי פרוע הוא, כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם",

וברש"י כתב "כמו ופרע את ראש האשה" ושם החכם [שעשה את גורל הגר"א] היה אהרן... ומאז חדל להורות על היתר יציאה בפאה נכרית...

שים שלום ח"ב עמ' 575

הילולת המקובל רבי יהודה פתייה זצוק"ל: התגלית המרעשה

בתאריך כז אב יום השנה לפטירת הצדיק המקובל רבי יהודה פתייה זצ"ל, כידוע הצדיק היה מתקן נשמות ועסק רבות דברים רוחניים גבוהים,

מעשה ביהודי אחד, בשם יחזקאל עזרא, שכינוהו כולם בשם "בכור", אשר הגיע אליו ותינה בפניו בצער כי בעמדו בתפילה נכנסים בו הרהורים רעים,

האיש סיפר שהדבר מפריע לו ביותר בתפילותיו וכי הלך בשעתו אל מרן ה"בן איש חי" זצוק"ל, כדי שיביא לי מזור לנפשו. רבי יוסף חיים, ה'בן איש חי', שלח מכתב לחכם רבי אליהו מני זצ"ל רבה של חברון, שכתב לו כי "קליפה גדולה מלובשת בתוך לבו של בכור, אין לי עסק בה". רבי יוסף חיים הציע לאותו בכור לקחת אתו מזווה לשמירה, אך היא לא הועילה, והוא פנה לרבי יהודה פתייה כדי שיעזור לו. רבי יהודה פתייה החל ליחד ייחודים ליד אוזנו של האיש והרוח, "כדי שייכנס הבל הייחוד בתוך אוזנו ותוך איבריו, כי הבל הייחוד מוציא את הבל הרוח". במהלך הייחוד החל הרוח שבתוך גופו של בכור לצחוק, ואמר שאם רבי יוסף חיים בעל ה"בן איש חי" לא הצליח לסלקו, אין סיבה שרבי יהודה פתייה יצליח בזאת.

רבי יהודה פתייה המשיך בייחודיו ולא התייחס לדברי הרוח, ודרש מהרוח לומר לו את שמו ושם עירו. אך הרוח סירבה בתוקף רב. הרב פתייה לא חדל מייחודיו ותקיעות השופר, עד שנכנעה הרוח ושאלה מדוע הרב צריך לדעת את שמו ושם עירו.

"ברצוני לתקן את נשמתך כדי שתיכנס לגן עדן ולא תהיה עוד בכף הקלע", השיב לו מהר"י פתייה, אך הרוח הודיעה לו חגיגת שאין לה כל רצון להיכנס לגן עדן. הרב פתייה שב וייחד ייחודים עד שהרוח צעקה ואמרה ששמה הוא דוד בן סבתי בן רבקה מהעיר איזמיר, וכי הוא מומר שעבר עברות רבות.

בהמשך, בתיאור ארוך ומופלא, מתאר הרב פתייה את השתלשלות העניינים, עד לתגלית המרעשה, שלפיה הרוח הייתה רוחו של שבתאי צבי שר"י. הרב פתייה, שהתייעץ גם עם מרן ה"בן איש חי" והמקובל הנודע רבי שמעון אגסי,

המשך דיון בדעת מרן הגרש"ז אויערבך זצוק"ל על פאות ימינו

ב"ה ההדים הרבים של הגליון הקודם ובפרט הציטוטים של מרן הגרש"ז אויערבך זצוק"ל הביאו לכמה תגובות, אחת מהן לפניכם:

"בענין דעתו של הגרש"ז אויערבך, שמעתי להדיא מהגר"ד סגל שמה שאמר הגרש"ז "אצלי זה מאוס מאוד" וכו' [וכן שאר הדברים שאמר בשמו הגר"ד סגל הפאות] לא דיבר על כל הפאות אלא רק על פאות שאינם לפי גדר הצינועיות. והוסיף הגר"ד סגל להוכיח את הדברים מתוך דברי הגרש"ז, וכרגע אינני זוכר בדיוק את הוכחתו. והוסיף הגר"ד סגל למעשה מי שאשתו חובשת פאה, אם נוהגת כהראות משמר התורה אין עליו טענה.

כמו"כ במכתב הגר"ש אויערבך עיתים שניו, שמכתבו המקורי היה כתוב "וגם ראיתי בעיני צערו הגדול וכו' על הפאה הנכרית" שהתפשטה בקרב שלומי אמוני ישראל", וכוונת הדגשתו ברורה, שהגרש"ז הצטער על הפאה הנכרית היינו הפאות החדשות של זמנינו שהם נכריות וזרות, ואילו אתם שינייתם וכתבתם על "הפאה הנכרית" כדי שישתמע שדיבר על כל הפאות.

כמו"כ שמעתי מבנו הגרמ"ש אויערבך שאביו הגרש"ז מעולם לא אסר את כל הפאות, אלא רק את הפאות שאינם לפי גדר ה'הלכה', ואמנם הוא עצמו לא היה ניהא ליה גם בפאות הצנועות, אך מעולם לא אסר זאת לאחרים.

ועדות שבטלה מקצתה בטלה כולה, שכנראה גם שאר המקורות שהבאתם על דעתו של הגרש"ז אינם מדויקים, אלא הגרש"ז מעולם לא אסר את כל הפאות.

וגם הגרי"ש אלישיב זצ"ל שכידוע כאב מאוד את פרצת פאות זמנינו, מ"מ פעמים רבות התיר והורה למעשה ללבוש פאה צנועה, וכפי המובא תמלילים מדויקים בספר החשוב "יבקשו מפייהו" לתלמידו הגר"ז קוסובסקי שליט"א.

ומי שמדבר וכותב נגד כל הפאות, גורם להרס המערכה של גדולי ישראל נגד הפאות הלא-צנועות, שע"י הפרסומים נגד כל הפאות, ממילא גורם לאנשים לחשוב שכבר אין הבדל בין סוגי הפאות, ולבושות את הפאות ש'הולכות' בזמנינו רח"ל.

וכבר כתב הגרמ"י ליפקוביץ זצ"ל שהתעמולה נגד [כל] הפאות גורם להרס כל יסודי הצינועיות רח"ל.

אם תשכילו להתמקד רק בהסברה נגד הפאות הלא-צנועות [שהם רוב הפאות בזמנינו] ולהדגיש שאין כוונתכם נגד הפאות בעצם [וכפי הכרעת גדולי הפוסקים להתיר], אז תגרמו הרבה רווח. ואם תמשיכו לכתוב נגד הפאות בעצם, אז תגרמו רק נזק, ומידכם יבוקש הדבר רח"ל.

תשובה: תודה רבה לכם שהקדשתם מזמנכם לעבור על העלון ולכתוב לנו את הערותיכם. אנו שמחים תמיד לשמוע הערות והארות וכבר תוקנו כמה דברים בזכות הקוראים ששלחו לנו את דבריהם המחכימים. מובן מדבריהם שעיקר טענתכם מודוע כתבנו שכל פאות ימינו אסורות

ראשית נצטט דברים שכתבנו בס"ד מומן בפתיחה לקונטרס דעת גדולים המלא: "שכידוע ישנם מספיק ספרים העוסקים בליבון הסוגיא של יציאה בפאה נכרית לרשות הרבים אך יש הטועים וחושבים מכיון שיש שהתירו בעבר אז יש על מי לסמוך ואין צורך אפילו לבדוק ולעיין בדבר, וזה לא יתכן שהרי אנו רואים שיש שינוי עצום במראה הפאות, והמושג 'פאה נכרית' הוא כבר לא אותו מושג שהכרנו בעבר. אם כן זהו הנושא העיקרי שזקוק לבדיקה מעמיקה האם ישנם פוסקים גדולי ישראל אשר מתירים את הפאות המשוקות ב-20 שנים האחרונות, ובפרט בשנים האחרונות ממש שישנה עליית מדרגה נוספת"

והציטוט הנ"ל הוא על מנת להבהיר שוב מה שאנו חוזרים עליו בעלונים ובקונטרס המלא, אין אנו נכנסים למח' כלל האם פאה נחשבת ככיסוי ראש או לא, על זה חוברו ספרים רבים. אלא עיקר דברינו שהמתירים לא דיברו על הפאות של ימינו שמראיהן כשיער הטבעי. ולכן אנו משתדלים לצטט את דברי הפוסקים של ימינו ולא את דברי הראשונים והאחרונים בסוגיא. וכעת ננסה בס"ד לענות על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון בדרכה של תורה.

דעת מרן הגרש"ז אויערבך זצוק"ל:

בבדי להבין מהי דעת מרן הגרש"ז נביא את הציטוט מהמכתב עליו חתם בעצמו בשנת תש"נ ביחד עם גדולי ישראל נוספים מרן הגרי"ש אלישיב, מרן הגר"ש וואנור, מרן הגר"נ קרליץ וזכר צדיקים לברכה: "עיקר האיסור משום פריצות שהיא מתנאית לבני אדם... אך אילו נראית כמו שיער טבעי הרי היא מכשילה את חובשתה ואת כל רואיה באיסורים חמורים, כשהתירו חבישת פאה נכרית לא עלתה על הדעת פאות שלא היא בהן היכר בין נשואה לפנויה עד שחובשותיהן נראות כפרועות ראש ח"ו... ואסורות מדינא" (המכתב המלא מופיע בדברי שלום עם פא-פב ובעוד מקומות). ובספר הליכות שלמה כתב (עמ רמ בהערה אות יב): "צריך שיהא ניכר בקלות שאין זה משיער טבעי".

כעת ברורה יותר דעת מרן הגרש"ז, בשנת תש"נ היו חלק מהפאות שנראות כשיער טבעי או עליהן אמר מרן שהן אסורות מדינא. ובימינו שכל הפאות נראות כשיער מה יהיה הדין? כולן אסורות. וכמו שאמר בנו הגר"ב אויערבך בשם אביו "לדעתי בהכל אשמות הפאות! אינני מתכוון רק לפאות הארוכות, אני מתכוון גם לקצרות" כיון שהן נראות כשיער טבעי.

מורינו המשגיח הגר"ד סגל שליט"א:

והנה נביא ציטוט מדויק מדברי מורינו המשגיח הגר"ד סגל שליט"א בשיחתו במוצש"ק יתרו תשפ"ג, אחר הפיגוע ברמות "כל ההנהגה היום... בעיניי הצינועיות... אין עצה מלדבר ברחל בתך הקטנה, כל הפאות שהולכים היום, שזה ממש היפך הגמור של תכלית הכיסוי ושל כל הצינועיות..." (ניתן לשמוע בקול הלשון). ותימה, למה המשגיח אומר שהכל אסור אם לפי דבריהם מדובר רק על חלק מהפאות? התשובה היא פשוטה, חל שינוי עמוק במהות הפאה, במקום כיסוי היא הפכה לקישוט ודבר כזה לא עלתה על דעת המתירים.

וגם בתקנון משמר התורה נכתב מפורשות "יש להימנע מכל דבר שמטרתו לשוות לפאה מראה טבעי" ואם השיער עצמו במראה טבעי ק"ו שזה אסור לדבריהם.

אם כן אין כאן "עדייות" אלא פסק הלכה שנחתם על ידי מרן בכבודו ובעצמו.

המסקנה ברורה, בלב כבוד צריך לומר את האמת לאמיתה מבלי לייפות את המציאות ומבלי למצוא חן בעיני אותם שמעוניינים שנאסור רק את הפאות הארוכות וכו' והיא: "הפאות של זמנינו אסורות לפי גדולי הפוסקים, גם לדעת המתירים". (בגליון הבא נביא ב"ה את המשך התשובה)

חקר ממושכות את רוחו של שבתאי צבי, והוא תיאר לו בפרוטרוט את קורותיו המחרדים לאחר מותו וכיצד עבר ממדור ייסורים אחד למשנהו, גלגולים ותלאות. הרב פתיה סידר לו סדר תיקון ארוך, ובסופו נכנסה רוחו של שבתאי צבי לגיהנום, ועזבה את בכור האומלל.

כעת שאנו מבינים את קדושתו וגדולתו של הצדיק נביא מדבריו כפי שכתב ב"תיקון נפטרים הקצר" (בפתיחה, ביאור סדר התיקון מהגר"י פתייה) שהם פסק הלכה עבורינו.

"נשים יכולות לומר תיקון הנפטרים, אולם עליהם לאומרו כאשר הן לבושות בצניעות, ועם כיסוי ראש לראשן, מטפחת ולא פאה נכרית שאיסור חבישתה גדול וחמור מאוד". עד כאן.

ואם זה מה שהצדיק כתב לפני כמה עשרות שנים מה היה כותב על הפאות המחרדות של ימינו?

מתוך הספר 'רוחות מספרות' מעובד ע"י הידברות

ניסים גלויים בפיגוע בתל אביב:

זכות מי? וכיצד להודות לקב"ה?

עבור דעת גדולים: אני לא יודע אם הציבור מודע לכל הניסים הגלויים שהיו בפיגוע בבית הכנסת בתל אביב. מה שידוע שיש הסרטה איך שהמחבל מציץ לבית הכנסת ויוצא החוצה לארגן את המטען ותוך כדי התפוצץ עליו,

ומה שלא ידוע כ"כ זה שבדרך כלל המתפללים יוצאים בשעה מוקדמת יותר מבית הכנסת לאחר תפילת ערבית ולפי החשבון בזמן הפיצוץ הרחוב היה אמור להיות הומה מתפללים שסיימו את תפילתם והתוצאות היו עלולות להיות קטלניות ומשמעותיות בהרבה.

מה עיכב את המתפללים הרבים לצאת החוצה? כיון שהיה זה ב-טו באב וכתוב שצריך להוסיף בלימוד התורה החל מלילה זה, אכן הוסיפו בלימוד התורה בין מנחה לערבית וכך הסתיימה התפילה מאוחר יותר וב"ה המתפללים ניצלו (חוץ מאחד שהקב"ה ישלח לו רפוא"ש בקרוב).

נשאל את עצמינו, הרי כמות החומר נפץ בתיק היתה עצומה ובקושי נפגעו בפיגוע, איך זכינו לזכה נס גלוי? אולי כל זאת בזכות אשה אלמונית אי שם שעשתה מעשה של מסירות נפש, מעשה של חיזוק בצניעות, כגון שעזבה את הפאה (של ימינו, שהרבנים הסכימו שאסור ללבושן, גם אלו שהתירו בעבר, כמו שכתבתם) ועברה למטפחת?

ההודאה שלנו לקב"ה תהיה ע"י חיזוקים נוספים דווקא בזה, שהרי מול כל אותן נשים שמחוטר ידיעה גורמות לסילוק השכינה צריך מעשים של מסירות נפש כדי לגרום להשראת השכינה כאן בעולם הזה.

בברכת חזקו ואמצו, ש.ב. מבני ברק.

כ"ק האדמו"ר רבי מ"מ בידרמן זי"ע מלעלוב:

"אני מבקש שיפרסמו בשמי, מוטב שהבעל יגזור את פאותיו ואת זקנו, מאשר שהאשה תלך עם פאה!"

הובא בקונטרס דעת גדולים המלא

(ניתן לשלוח למערכת: סיפורים, תגובות, ציטוטים מגדר"י, וכן נשמח לשמוע אם קיבלתם חיזוק בביתכם למעשה)

לְבַד עִם הַנְהָג הָעֶרְבִי

הַמְנַהֵלֶת בְּבֵית הַסֵּפֶר בְּרָמוֹת, יְרוּשָׁלַיִם, הַגְּבֵרֶת נ.ק. תַּחֲוִי נִסְעָה לַפְּנֵי כַּחֲדָשׁ בְּאוֹטוֹבוֹס בְּעִיר,

קִבְּצַת נְעָרִים רְבוּ עִם הַנְהָג הָעֶרְבִי וְהַכְעִיסוּ אוֹתוֹ, הַנְהָג כָּל כֶּף הַתַּעֲצֵבָן, עָצַר אֶת הָאוֹטוֹבוֹס וְהוֹדִיעַ שֶׁהוּא לֹא נוֹסֵעַ, כָּלָם יָרְדוּ וְעָבְרוּ לְאוֹטוֹבוֹס אַחֵר, חוּץ מֵהַמְנַהֵלֶת שֶׁהִיָּתָה פְּשוּט רְדוּמָה עַל מְקוֹמָהּ.

כִּשְׁהִיא הַתַּעוֹרָרָה, הִיא מְגַלָּה שֶׁהִיא לְבַד עִם הַנְהָג הָעֶרְבִי וְשֶׁהוּא נוֹסֵעַ לְמְקוֹם אַחֵר לֹא בְּמִסְלוֹל הַקְּבוּעַ, הִיא הַתְּחִילָה לְבָקֵשׁ: "תַּעֲצָר!" אָנִי רוֹצֵה לָרְדֹת!" אַךְ הוּא הוֹדִיעַ שֶׁהוּא לֹא עוֹצֵר.

הַמְנַהֵלֶת נִבְהָלָה מְאֹד וְקָלְטָה אֶת הַסְּכָנָה שָׁבָה הִיא נִמְצְאָת, וְאָז הִיא זָעָקָה "רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִם תִּצְלֵל אוֹתִי אָנִי מִחֲלִיפָה מִפֶּאֶה לְמַטְפַּחַת!!!!" לֹא חִלְפָה חֲצִי דָקָה, וּפְתָאוֹם הַנְהָג אוֹמֵר לָהּ בְּכַעֵס "טוֹב נוּ תִּרְדִּי".

וְאָכֵן, כָּבֵר חֲדָשׁ יָמִים שֶׁהַמְנַהֵלֶת מְגִיעָה לְבֵית הַסֵּפֶר עִם מַטְפַּחַת צְנוּעָה לְרֵאשָׁה, וְלִשְׂאֵלַת הַתְּלִמִּידוֹת לְהִיכֵן נְעִלְמָה הַפֶּאֶה הִיא עוֹנָה "אָנִי הַבְּטַחְתִּי לְקַבֵּל וְאָנִי מְקִיַּמַת אֶת הַבְּטָחָה שְׁלִי"

פָּרְסָם עַל יְדֵי מְרִיָם זִיאת בְּתַאֲרִיק כ"ז בְּטֵבֵת ה'תשפ"ד לְפָרְטִים נִתְּן לְהַתְקַשֵּׁר 02-5810763.

החלום שהורה הגאון רבי ישראל גנס שליט"א לפרסם: הגיע הרגע?!

קרובת משפחתו של הרב גנס מספרת: "רצייתי לספר לכן על חלום שחלמתי לפני תקופה. אמנם "דברי חלומות אין מעלין ואין מורדין", אך בכל זאת ידוע שלפעמים שולחים לאדם מסר מסוים דרך החלום - לחיזוק ולהתעוררות. בבוקרו של אותו יום כתבתי לי את הדברים כדי שלא אשכח את כל הפרטים, וגם פניתי לרב לשאול מה עלי לעשות במקרה כזה והוא אכן הורה לי כיצד לנהוג.

עד עתה לא סיפרתי את דבר החלום כמעט לאף אדם, פרט לכמה חברות קרובות, אך לאחרונה התעוררתי לחשוב שאולי כן כדאי לפרסמו, אולי יתעוררו עוד כמה נשים בזכותו, והיה זה שכרי. כקרובת משפחתו של הרב גנס שליט"א שאלתי אותו אם ראוי לפרסם את הדברים, והוא עודד לעשות זאת.

יחד עם זאת הוא ביקש להדגיש: הצניעות לנשים היא כתלמוד תורה לגברים. החלום בא לבטא את המסר העיקרי, שברגע האמת אנו צריכים להיות מוכנים ולתקן מבעוד מועד את הדרוש. אמנם הוא עוסק בנושא מסוים, אך כל אחת יודעת את הנקודות הספציפיות אשר עליה לתקן. התלבטנו מאוד האם להזכיר את הנקודה המסוימת שהודגשה בחלום או לספר את הסיפור באופן כללי, אך הרב גנס הוא הורה לתאר את הדברים באופן אוטנטי וכל אחת תיקח את הדברים למקום שלה.

בוודאי בימים קשים אלו, שכולנו משתדלים להרבות בתורה ובמעשים טובים, חשוב לתת את הדעת דווקא לנושא חשוב זה. והרי דבר החלום לפניכן:

בחלומי, עמדתי ליד החלון עם מישהי נוספת, נדמה לי שהייתה זו אמי שתחי'. אנחנו רואות את השמים מתמלאים בצבעים מרהיבים, במיוחד בצבע סגול. נראים בהם מראות לא שגרתיים, כמו עננים שמאירים כמין אותיות, ועוד. העומדת לצדי רצה לברר מה קורה, ולאחר זמן קצר חוזרת נרגשת ואומרת: **המשיח הגיע!!!**

אני שואלת אותה: איך זה יכול להיות? כל כך הרבה חיכינו והוא לא הגיע עדיין! והיא אומרת: **נכון, אבל הפעם זה אמיתי!**

אני שואלת: אם כן, למה אינני שומעת את קול השופר? והיא אומרת: תקשיבי... אני מקשיבה היטב ואכן שומעת. בליבי אני תמהה - מדוע אין זה חזק כל כך? אבל נראה לי שהוא הולך ומתחזק.

ובינתיים האווירה ברחוב נעשית שמחה ונרגשת. הרבה נשים מתחילות לרוץ, באושר בלתי נתפס. ההתרגשות מורגשת היטב באוויר. (אינני זוכרת בבירור אם ראיתי רק נשים רצות או שהיו גם גברים).

ההרגשה של כולם היא: מה, הגיע הרגע?! - - - אני לבושה בבגד מסוים של יום חול, ומרגישה שלא מתאים לרוץ איתו לקראת המשיח. מחליפה את הבגד, חובשת את פאת השבת לראשי ומתחילה לרוץ בשמחה ובהתרגשות יחד עם כולם.

אני מבחינה שמאחורינו יש אש ענקית שבווערת, היא שולחת כעין שלוחות ומתקרבת לחלק מן הנשים - ולאחרונה אינה מתקרבת. אני מרגישה שהיא מתקרבת גם אלי - ונאחזות בקצוות פאת השבת שלי. האש אינה מזיקה, אך החום והעוצמה שלה מורגשים עד שורשי השערות. פחד מחלחל אל ליבי. ההרגשה שעוברת בי היא - "על כל מעשה האלוקים יביא במשפט..."

אני ממשיכה לרוץ, אך מחפשת מטפחת, להחליף את הפאה. והנה אני רואה, לרווחתי הרבה, חנות מטפחות. החנות פתוחה, ובחוץ יש אפילו תצוגה של מטפחות למכירה. אני נכנסת ורוצה לקנות, אך בחנות אין מוכרת. אכזבתי גדולה, בראותי שאיני יכולה לרכוש לי מטפחת. בלית ברירה אני ממשיכה בריצה, אך מרגישה שאם אני רוצה לזכות להמשיך, אני חייבת להשיג מטפחת.

בהמשך אני רואה חנות נוספת של מטפחות, אך גם בה, לגודל אכזבתי, אין מוכרת. אני חושבת לעצמי: בוודאי המוכרת הייתה מרשה לי במקרה כזה לקחת מטפחת בלי רשותה, אבל אין ברירה, זה גזל... אני ממשיכה לרוץ והנה על הר באופק רואים וילון מוסט לרגע ומאחוריו דמויות רוקדות ומנגנות, ולאחר מכן הוילון נסגר. אנו מחליפות משפטים בינינו: זה אמיתי! הפעם זה אמיתי!! הגענו אל הרגע המיוחל כל כך...

והנה אני מבחינה בשלוש נשים שיושבות, ופניה של אחת מהן לכיווני. זו אחת שאני מכירה בבירור מהשכונה. לידה יש "ראש" של פאה ועליו מטפחת ישנה שבה שתי שכבות - שכבה שלמה ומעליה רשת עם חורים. אני מבקשת ממנה מאוד את המטפחת. היא מתלבטת אם לתת לי ולבסוף מסכימה. אני לוקחת בשמחה את המטפחת והולכת אל מאחורי דלת שהייתה שם - ומחליפה את כיסוי הראש שלי. עתה אני מאושרת ותחושת הרווחה עצומה ממלאת את ליבי. (עד עתה, בספרי את הסיפור, עדיין מרגישה אני את תחושת ההרווחה שמילאה אותי!).

אנו ממשיכים לרוץ עד שמגיעים למין הר, אשר קשה לי לתאר במדויק מה היה בו. אנו עומדים להתפלל. לפני התפילה אני מסתובבת לאחור, ומגלה מאחורי נשים שלא זכו להגיע, האש פגעה בהן... ראיתי שם גם מישהי שחובשת פאה לראשה, והרהרתי לעצמי - "דווקא הפאה שלה בסדר".

ואז שמעתי שאומרים סביבי: "אבל לפחות, עוד כמה דקות תחיית המתים..." וכאן התעוררתי... לכל אחת מאיתנו יש נקודות אחרות הדורשות חיזוק. הבה נצל את ההזדמנות ונכין עצמנו מבעוד מועד לקראת הרגע הגדול, רגע הגאולה השלמה. ויהי ר"ר שנוכח לקיים רצון ד' בשלמות! "ע"כ מתוך העלון 'ספור קטן מעשה גדול'. מערכת דעת גדולים אימתה את הסיפור.

שלוני מטפחות	קווי חיזוק לנשים	קווי חיזוק לגברים	השבוע הגליון נתרם לזכות:
רשימת עדכנית בקו 'ליבי ער' 074-796-2285 שלוחה 9	• בראש ובראשונה 02-994-5047 • מעל הטבע 073-383-5300 • בראש אחד 03-306-5636	• ליבי ער 074-796-2285 • דברי רבותינו 073-347-9287 • הישכם אוהבים 074-796-23-28 • סוד החשמל שלוחה 156 02-664-7979	לע"ג: מרדכי בן אלעזר אהרן רפואה: חיה דודי בת ריימונד זש"ק: לתורם בעילום שם

חדש: מוקד שידוכים ארצי למעוניינים במטפחת. חייגו עכשיו! <<<
074-796-4285
השאירו פרטים של הבן או הבת, השמות יועברו לשדכנים המתעסקים בתחום. שמרו כעת את המספר לעת הצורך וכן העבירו לאחרים!

תגובות והערות: פקס 077-31-800-41 או daatgdolim@gmail.com | ניתן לקבל קונטרס ובו למעלה מ-200 ציטוטים ועובדות מרבותינו על פאות ימינו הצטרפות להפצה: 055-679-3070 | תרומות: 055-679-3070 | הקדשות: ניתן להקדיש לרפואה והצלחה או בומני שמחה או לעילוי נשמה וכדו' 055-679-3070